

همبستگی با مقاومت در زندان

13 نوامبر از ساعت 12 تا 5 بعدازظهر

La Cantine Syrienne de Montreuil

بیش از شش هفته از قتل دولتی ژینا (مهسا) امینی می‌گذرد و قیام فرودستان و ستمدیدگان همچنان ادامه دارد. روز و شب، در همه جا - در خیابان‌ها، گورستان‌ها، روی پشت‌بام‌ها، در مدرسه‌ها، دانشگاه‌ها، زندان، کارخانه‌ها، پالایشگاه و معادن، در اتوبوس و مترو و بازار - مردم جمع می‌شوند، تظاهرات و اعتصاب می‌کنند و با اتحادی بی‌سابقه فریاد سرنگونی جمهوری اسلامی سری‌دهند.

از نمایندگان مجلس گرفته تا نظامیان سپاهی، جمهوری اسلامی هر روز پایان اعتراضات را اعلام می‌کند، اما خیابان فوراً پاسخ می‌دهد که این تازه شروع یک انقلاب است!

چهره‌ی شهرها دستخوش تحول شده است: شعارهای روی دیوارها نفرت انقلابی از کل نظام و هرگونه ستم را نمایش می‌دهد؛ زنان با یکدیگر، با روسری یا بدون روسری تظاهرات می‌کنند؛ دبیرستانی‌ها با مشت‌های افراشته سرودخوانان خیابان را اشغال می‌کنند؛ هزاران تظاهرکننده در مراسم خاکسپاری یا چهلم مبارزان، سیل انسانی به راه می‌اندازند و جریان عادی راه‌ها را مسدود می‌کنند: «شه‌هید نهمه». در محله‌ها، مردم آتش‌های بزرگ برپا می‌کنند، حلقه می‌زنند، شعار می‌دهند، سنگ می‌سازند، با دست خالی یا با سنگ و چوب و کوکتل مولوتف در مقابل مأموران مسلح می‌ایستند.

سرکوب شدید است و اشکال مختلف دارد: کشتار در خیابان (تاکنون بیش از 300 نفر از جمله 40 جوان زیر 18 سال به دست حکومت کشته شده‌اند)، صدور احکام سنگین، دستگیری‌های وسیع، ربودن افراد، دزدیدن و به گروگان گرفتن جنازه‌ها (برای پوشاندن جنایت و وادار کردن خانواده‌ها به سکوت و جلوگیری از تجمعات).

تاکنون هزاران نفر زندانی شده‌اند. به رغم خشونت و درندگی جمهوری اسلامی، صدای خشم از آن طرف دیوارهای زندان‌ها هم به گوش می‌رسد. جایی که زندانی‌ها، فعالان باتجربه، فمینیست‌ها، کارگران مبارز، فعالانی که علیه ستم ملی و انقیاد و تخریب محیط زیست مبارزه می‌کنند، در کنار معترضانی که سابقه‌ی تشکیلاتی ندارند، گرد هم آمده‌اند.

زندان همیشه از کانون‌های مهم مقاومت بوده است. شب 23 ماه مهر، بخشی از زندان اوین، از نمادهای سرکوب جمهوری اسلامی (و نیز رژیم شاه) عامدانه آتش زده شد و دست کم هشت نفر (بنا به آمار رسمی حکومت) به دست مأموران جمهوری اسلامی به قتل رسیدند. شهادت زندانیان از درون زندان از یک طرح سازمان‌یافته‌ی سرکوب خبر می‌دهد. چند هفته پیشتر نیز، شورشی در زندان لاکان رشت اتفاق افتاده بود که در حین آن مأموران زندان به زندانیان شلیک کرده بودند. با این وجود، صداهای اعتراض بسیاری از درون زندان‌های جمهوری اسلامی شنیده می‌شود: زندانیان نه فقط همبستگی خود را با قیام مردم در آن سوی دیوارها اعلام می‌کنند بلکه همچنین شرایط سخت زندان، فشار و شکنجه‌های گوناگون را افشا می‌کنند و از طریق نزدیکان و خانواده‌های خود تلاش‌های مذبوحانه حاکمیت برای درهم‌شکستن مقاومت در زندان را روایت می‌کنند.

برای همبستگی با زندانیان جمهوری اسلامی، روز یکشنبه 13 نوامبر (ساعت 12 تا 5 بعدازظهر) برنامه‌ای در «کانتین سیرین» (La Cantine Syrienne de Montreuil) تدارک دیده‌ایم. از ساکنان پاریس و حومه دعوت می‌کنیم که در «حمایت از مقاومت در زندان» به ما بپیوندند.

آدرس:

57 rue Étienne Marcel

93100 Montreuil

به امید آن‌که به مدد مبارزه دیوارهای زندان‌ها فروریزند!

به امید آزادی زندانیان!

به امید پیروزی جنبش‌های رهایی‌بخش در ایران و دیگر نقاط جهان!

ژن، ژیان، نازادی!